

Iz kapitola 31.

[1] Běda těm, kdo sestupují pro pomoc do Egypta, na koně spoléhají, doufají ve vozy, že jich je mnoho, v jízdu, že je velmi zdatná; ale ke Svatému Izraele nevzhlížejí, nedotazují se Hospodina. [2] Leč i on je moudrý. Přivodí zlé věci, neruší svá slova. Povstane proti domu zlovolníků, proti pomoci vyžádané od těch, kdo páchají ničemností. [3] Egypt - to jsou jenom lidé, a ne Bůh, jejich koně tělo, a ne duch. Když Hospodin napřáhne svou ruku, tu klopýtne ten, kdo poskytuje pomoc, a padne ten, kdo ji přijímá: všichni spolu zhynou. [4] Hospodin mi pravil toto: "Jako vrčí lev a lviče nad úlovkem, i kdyby proti němu svolali všechny pastýře - jejich křik ho nepoděsí, před jejich halasem se nebude krčit -, tak sestoupí Hospodin zástupů k boji na horu Sijón, na její pahorek. [5] Jako ptáci, kteří obletují hnízda, tak bude Hospodin zástupů štítem Jeruzalému, zaštití a vysvobodí, ušetří a vyprostí." [6] Vraťte se k tomu, od něhož jste daleko odpadli, synové Izraele. [7] Neboť v onen den každý z vás zavrhne své bůžky stříbrné i svoje bůžky zlaté, jež jste si vlastníma rukama hříšně vyrobili. [8] "Ašúr padne, ne však mečem muže, pozře jej meč, ne však lidský. I kdyby utekl před mečem, jeho jinoši budou podrobni nuceným pracím. [9] I jeho skála odtáhne v děsu, před Hospodinovou korouhví se zděsí jeho velmožové", je výrok Hospodina, který má oheň na Sijónu a pec v Jeruzalémě.